

Görög tragédia

2011 június 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A görög sorstragédiák dramaturgiai ívét az az ?si tapasztalat formálta, amely szerint a hazugság és a félelem összekapcsolódása az egyén és a közösség számára is végzetes következményekkel járhat.

Most, amikor a világ szeme láttára – el?re megfontolt szándékkal, aljas indokból és különös kegyetlenséggel –

kivégzik Görögországot, megrendít? módon szembesülhetnénk ezzel az ?si felismeréssel, de mivel az egész, szétes?ben lév? nyugati civilizáció is elsüllyedni látszik, a katarzis a jelek szerint már nem adatik meg nekünk. A megtisztulás, a szenvedéstörténetb?l való tanulás képességét ugyanis már régen elveszítettük, sorsunk ezért megpecsétel?dni látszik.

Pedig az egész olyan, mint egy oktatófilm. A globaloböllérek évek óta sulykolják a PIGS (Portugália, Írország, Görögország és Spanyolország – PIGS: az angolban disznókat jelent) rövidítés használatával, hogy mir?l is szól ez a történet. Ezzel azt is tesztelték, hogy van-e még az európai népeknek reflexív viszonyuk saját létezésükhöz. Ha lenne, akkor ezek a népek már régen létrehozták volna azokat a védekezési mechanizmusokat, amelyek disznókként való leölésüket akadályozni tudják. A most zajló PIGS-ellenes terrorakció f? oka, hogy az Európai Unió egyre súlyosabb helyzetbe kerül. A birodalom üzemeltetése egyre drágább, uralmi struktúrái egyre nagyobb deficiteket halmoznak fel, és ezt a hiányt a perifériák kifosztásának fokozásával próbálják kiegyenlíteni. Ez az ?si logika egyébként minden felbomló impériumnál eluralkodott, és ez egyben a birodalmak végállapotát is jelentette. A létükben fenyegetett perifériák népe ugyanis egy id? után fellázad az elviselhetetlen terhek ellen, és ez menetrendszer?en permanens polgárháborúhoz, a birodalmi intézményhálózat m?ködésképtelenségéhez, végül az egész birodalom széthullásához vezet.

Elég ránézni Európa térképére, hogy érzékeljük, a perifériák utolsó tartalékainak végs? birodalmi felélése elkezd?dött. És ne legyen semmi kétségünk afel?l, hogy a PIGS-országok levágása után a globaloböllérek a kelet- és közép-európai páriaországok, köztük Magyarország népét terelik majd a vágósorra. A nagyüzemi vágósor egyébként igen elmés szerkezet. A derék sertéseket itt el?ször áramütéssel sokkolják, hogy mire szúrásra kerül a sor, már ne érezzék a fájdalmat, s nehogy megpróbáljanak kitörni a végezetes csapdából. A kábítást esetünkben a globális média véleményhatalmi terrorgépezete végzi, amely arról igyekszik meggy?zni a perifériák népeit, hogy a „fájdalmas, de kikerülhetetlen strukturális reformokkal” (vagyis a böllérkés szúrásával) csak a javukat akarja a birodalom. (Akárcsak Magyarországon, ahol az elmúlt húsz évben is mindig azt akarta.) A vicc szerint a kolhozszervez? ávósok is azt üvöltötték a makacs parasztoknak: értsétek már meg, mi csak a javatokat akarjuk! Hát éppen ez a baj, válaszolták szomorúan a parasztok.

A birodalom felbomlásának közvetlen oka az, hogy a dél- és kelet-ázsiai globális perifériákon több mint egymilliárd munkavállaló képes és hajlandó az európai centrum béreinek kevesebb mint egy tizedéért bármilyen munkát elvégezni. És mivel a nyugati bérek elinflálása – lévén, hogy gyakorlatilag nincs is infláció – nem értelmezhet?, a brutális nominálbér-csökkentés pedig a leggazdagabb centrumokban is azonnali anarchiához vezetne. Az egyetlen lehet?ség, hogy radikálisan igyekeznek leépíteni a rezsiköltségeket. Vagyis azokat az állami kiadásokat, amelyek segítségével a vesztes többség hátrányai legalább az elviselhet? szintre csökkenthet?k. Ezt a durva „rezsiköltség-csökkentést” nevezi a hamis birodalmi metanyelv strukturális reformnak. És persze azt hazudja ez a metanyelv, hogy így lesz majd jobb! (Magyarországon például már 32 éve hazudják ezt, de a jelek szerint még mindig egész jól m?ködik.) Merthogy, állítja-e hamis beszéd, így növekedik majd a foglalkoztatás és a reálbér, amely már mindenütt a legalább húsz évvel, Magyarországon pedig a 33 évvel ezel?tti szinten állnak.

A PIGS-perifériák kivégzése azzal az el?nnyel is jár, hogy a brutális rezsiköltség-csökkentés egyik evidens módja a nemzeti tulajdonú vállalatok hatalmas arányú privatizálása. És mivel nyilvánvaló a kényszerhelyzet, és egyszerre zúdul a piacra a gigantikus vagyonkínálat, a globális t?kestruktúrák szimbolikus árakon juthatnak mesés értékekhez. Arról már nem is beszélve, hogy lévén szó csodás természeti adottságokkal rendelkez? gyönyör? mediterrán országokról (plusz Írország misztikus szépségei), a mindent radikálisan leértékel?, mesterségesen szított álság-válság a piaci ár töredékéért teszi elérhet?vé ezeket az ingatlanokat a birodalmi elitek megfelel? pedigrével bíró egyedei számára. Nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy egyes közel-keleti kisállamok nehéz jöv? elé néznek, így számukra különösen jól jöhet Görögország olcsó felvásárlása. (Hiszen, mint ahogy azt büszkén jelezték, Magyarországot már felvásárolták, így nyilván van már gyakorlatuk!) Nem elképzelhetetlen azonban, hogy a birodalom urai Görögország likvidálási kísérletével számukra is végzetes aknamez?re tévedtek. Mert, ahogy az európai kultúra bölcs?je Görögországban volt, most egyre jobban úgy fest, hogy az európai kultúra koporsója is Görögországban lesz.
Bogár László, magyarhirlap.hu

Ajánló